

Uheldig markedsføring

Psykologforeningen advarer mot konsulenter som vil ha privatpraktiserende psykologer til å etablere et såkalt norskregistrert utenlandsk foretak (NUF).

PUBLISERT 5. januar 2010

FOTO: YAY MICRO

I de senere månedene har en rekke privatpraktiserende blitt kontaktet av pågående konsulenter som vil ha psykologen til å etablere et NUF (norskregistrert utenlandsk foretak). For å hjelpe psykologen til å etablere dette, tar konsulenten seg betalt. Eneste grunn for å organisere denne typen virksomhet som et NUF er sannsynligvis at konsulenten tjener penger på det. Ulempen er at psykologen blir påført unødige kostnader. Psykologforeningen vil fraråde sine medlemmer å gå inn i en NUF-organisering uten at en har satt seg svært grundig inn i hva dette innebærer. Informasjon fra en selger (konsulent) er ikke tilstrekkelig informasjon.

Enkelte selgerne henviser til www.regjeringen.no som del av sin markedsføring. Vær oppmerksom på at regjeringen ikke spesielt har anbefalt NUF-organisering for psykologers praksis.

«Sjekk nøye før du lar pågående konsulenter ta seg betalt for å

«hjelpe» deg»

Næringsdrivende kan organisere sin virksomhet i en rekke forskjellige juridiske selskapsformer. De mest vanlige er: enkeltpersonforetak, aksjeselskap, eller andre selskapsformer som for eksempel NUF. De aller fleste psykologer har organisert sin praksis som enkeltpersonforetak. NUF er en form for aksjeselskap, men uten de norske kravene til revisjon og uten særlige krav til egenkapital. Dette kan i første omgang høres forlokkende ut. Men det sentrale poenget er ikke bare om en skal bruke A/S-organisering eller NUF-organisering. Spørsmålet er *om* en skal bruke denne typen selskapsformer i det hele tatt. Nedenfor finner du noen av de momentene som en må vurdere før en eventuelt endrer selskapsform bort fra enkeltpersonforetak.

- Fradragsmuligheter for utgifter (for eksempel for å vedlikeholde kompetanse): Reglene for slike fradrag er i all hovedsak identiske, uansett hvilken selskapsform en velger.
- Økonomisk risiko: Næringsvirksomhet har to forskjellige typer økonomisk risiko.
- Næringsrisiko (butikken går med økonomisk tap): Ved aksjeselskap begrenses bare næringsrisikoen – som begrenses til tap av aksjekapitalen. I psykologers privatpraksis er det liten risiko for denne type tap.
- Personlig økonomisk risiko – erstatningssaker: I motsetning til mange andre typer tjenesteyting, står helsepersonell uansett personlig erstatningsansvarlig. Aksjeselskapsformen kan ikke fjerne denne risikoen. Forsikringene gjennom Norsk Pasientskadeerstatning og gjennom Psykologforeningens fagansvarsforsikring dekker deler av denne risikoen i et enkeltpersonforetak. Pass på at du har disse forsikringen i orden uansett selskapsform.
- Skattefordeler: Det er for tiden ingen klare skattefordeler ved å organisere i aksjeselskapsform for den type praksis de fleste psykologer har. Der psykologen ønsker å «salte ned» overskudd i aksjeselskapet istedenfor å ta ut overskuddet hvert år, kan det være noen fordeler (utsatt beskatning). Dersom en har flere ansatte, så kan aksjeselskapsformen gi andre muligheter for større avsetninger til tjenestepensjoner for alle de ansatte. Etablering av aksjeselskap i Norge krever minstekapital 100 000. NUF har ikke dette kravet. Enkeltpersonforetak har ikke dette kravet til egenkapital.
- Etableringskostnader: Det er en del etableringskostnader når en starter aksjeselskap, og tilsvarende kostnader ved nedleggelse av selskapet. Det samme gjelder ved opprettelsen av NUF. Enkeltmannsforetak har minimale etableringskostnader/ nedleggingskostnader.
- Revisorplikt: For aksjeselskaper er det lovpålagt å ha revisor. Dette er en årlig kostnad på 10–15 000 kroner. Det er uvisst i hvilken grad registreringslandet for NUF stiller krav som på tilsvarende måte genererer kostnader. Konsulenten som vil «hjelpe deg» med å opprette et NUF har sjelden oversikt over slike lovpålagte kostnadsdrivende lovpålegg. Et NUF må administreres fra et annet land.

Konsulentfirmaer kan påta seg dette mot betaling fra psykologen. Det er ikke revisorplikt for så små enkeltpersonforetak som det her som regel er snakk om.

Eilert Ringdal

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 1, 2010, side 72